

Цивільне право - тести 2 курс модуль 2 (2011)

До вимог про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства або обману, застосовується позовна давність у:

- роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про застосування наслідків нікчемного правочину застосовується позовна давність у:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені) застосовується позовна давність:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації застосовується позовна давність:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки.

Виберіть правильні законодавчі положення щодо зміни тривалості позовної давності:

- позовна давність встановлюється завжди тільки в договорі посвідченому нотаріально;
- позовна давність, встановлена законом, може бути збільшена за домовленістю сторін;
- сторони, при бажанні збільшити тривалість позовної давності можуть укласти або письмову або усну домовленість;
- за домовленістю сторін порядок обчислення позовної давності може бути змінено;
- збільшення тривалості позовної давності в жодному випадку не допускається.

Письмові заяви та повідомлення, здані до установи зв'язку до закінчення останнього дня строку, вважаються такими, що здані:

- несвоєчасно;
- із пропуском встановленого строку;
- із запізненням;
- своєчасно;
- завчасно.

Перебіг позовної давності починається від дня, коли особа:

- особа довідалася про порушення свого права
- особа могла довідатися про порушення свого права
- особа довідалася або могла довідатися про особу, яка його порушила
- подала позов
- забрала позов
- звернулася до суду
- звернулася до боржника

Видами позовної давності є:

- загальна
- скорочена
- більш тривала
- особлива
- надзвичайна
- персональна
- світова

Виберіть правильні законодавчі положення які стосуються визначення строку:

- строк визначається роками;
- строк визначається місяцями;
- строк визначається годинами;
- строк визначається календарною датою;
- строк визначається подією, яка має неминуче настати;
- строк визначається фактичною подією;
- строк визначається будь якою подією.

Зміна тривалості позовної давності:

- може бути збільшена за домовленістю сторін;
- договір про збільшення позовної давності укладається у письмовій формі;
- позовна давність, встановлена законом не може бути скорочена за домовленістю сторін;
- не допускається;
- може бути встановлена лише в рішенні суду;
- договір про збільшення позовної давності укладається у будь якій формі не забороненій законом;
- позовна давність, встановлена законом може бути скорочена за домовленістю сторін;

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені місяцями;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- відлік кварталів ведеться з початку року;
- відлік кварталів ведеться за порами року
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює п'ятнадцяти дням;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;

- у зв'язку з недоліками проданого товару;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Назвіть правильні законодавчі положення, які стосуються позовної давності:

- Заміна сторони у зобов'язанні є підставою зміни порядку обчислення позовної давності;
- Позовна давність обчислюється лише у спосіб визначений сторонами в договорі;
- позовна давність обчислюється за загальними правилами визначення строків, передбаченими ЦК України;
- заміна сторін у зобов'язанні не змінює порядку обчислення та перебігу позовної давності;
- залишення позову без розгляду не зупиняє перебігу позовної давності;
- якщо судом винесено ухвалу про залишення позову без розгляду перебіг позовної давності зупиняється;
- сплив позовної давності щодо основної вимоги не означає спливу позовної давності і щодо додаткової.

Назвіть правильні законодавчі положення, які стосуються позовної давності:

- заміна сторони у зобов'язанні є підставою зміни порядку обчислення позовної давності;
- позовна давність обчислюється за загальними правилами визначеними договором сторін;
- позовна давність переривається у випадку пред'явлення особою позову до одного із кількох боржників;
- позовна давність переривається у випадку пред'явлення особою позову, якщо предметом позову є лише частина вимоги, право на яку має позивач;
- якщо судом винесено ухвалу про залишення позову без розгляду перебіг позовної давності зупиняється;
- якщо частина строку, що залишилася, є меншою ніж шість місяців, вона подовжується до шести місяців;
- сплив позовної давності щодо основної вимоги не означає спливу позовної давності і щодо додаткової.

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- строк, що визначений роками, спливає у відповідні місяць та число останнього року строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені місяцями;
- відлік кварталів ведеться з початку року;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число останнього місяця строку;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює п'ятнадцяти дням;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;
- відлік кварталів ведеться за порами року.

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- якщо закінчення строку, визначеного місяцем, припадає на такий місяць, у якому немає відповідного числа, строк спливає в останній день цього місяця;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені місяцями;
- строк, що визначений тижнями, спливає у відповідний день останнього тижня строку;
- якщо останній день строку припадає на вихідний день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день;

- якщо останній день строку припадає на інший неробочий день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;
- відлік кварталів ведеться за порами року.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про стягнення неустойки (штрафу, пені);
- про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- у зв'язку з перевезенням вантажу, пошти;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- у зв'язку з недоліками проданого товару;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Виберіть правильні відповіді щодо початку перебігу позовної давності:

- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа дізналася про порушення свого права;
- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа могла дізнатися про порушення свого права;
- перебіг позовної давності за вимогами про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства, починається від дня припинення насильства;
- перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня, коли почалося його виконання;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня, коли особа дізналася про особу порушника;
- перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня його укладення;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається з початку року, наступного за роком, в якому мало місце порушення права чи інтересу;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається від дня, коли відбулося порушення.

Виберіть правильні відповіді щодо початку перебігу позовної давності:

- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася про особу, яка порушила її право;
- за зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання;
- за регресними зобов'язаннями перебіг позовної давності починається від дня виконання основного зобов'язання;
- винятки з правил, встановлених частинами першою та другою статті 261 Цивільного кодексу України, можуть бути встановлені законом;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня, коли особа довідалася про особу порушника;
- перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня його укладення;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається з початку року, наступного за роком, в якому мало місце порушення права чи інтересу;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами про починається від дня, коли відбулося порушення.

Перебіг позовної давності зупиняється:

- якщо пред'явленню позову перешкоджала надзвичайна або невідвротна за даних умов подія (непереборна сила);
- у разі відстрочення виконання зобов'язання (мораторій) на підставах, встановлених законом;
- у разі зупинення дії закону або іншого нормативно-правового акта, який регулює відповідні відносини;
- якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України, що переведені на воєнний стан;
- якщо позивач або відповідач перебуває в інших створених відповідно до закону військових формуваннях, що переведені на воєнний стан;
- якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України, що не переведені на воєнний стан;
- якщо боржник вчинив дії, що свідчать про визнання боргу;
- якщо пред'явлено позов;
- у разі відстрочення виконання зобов'язання на підставах, встановлених боржником;.

Виберіть правильні відповіді щодо наслідків спливу позовної давності:

- особа, яка виконала зобов'язання після спливу позовної давності, не має права вимагати повернення виконаного, навіть якщо вона у момент виконання не знала про сплив позовної давності;
- заява про захист цивільного права або інтересу має бути прийнята судом до розгляду незалежно від спливу позовної давності;
- позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення;
- сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові;
- якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту;
- особа, яка виконала зобов'язання після спливу позовної давності, має право вимагати повернення виконаного, якщо вона у момент виконання не знала про сплив позовної давності;
- позовна давність застосовується судом у всіх випадках;
- заява про захист цивільного права або інтересу не приймається судом до розгляду після спливу позовної давності;
- сплив позовної давності не має жодного правового наслідку.

Позовна давність не поширюється:

- на вимогу, що впливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом;
- на вимогу вкладника до банку (фінансової установи) про видачу вкладу;
- на вимогу про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю;
- на вимогу власника або іншої особи про визнання незаконним правового акта органу державної влади, органу влади АРК або органу місцевого самоврядування, яким порушено його право власності або інше речове право;
- на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність не поширюється:

- на вимогу центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом, стосовно виконання зобов'язань, що впливають із Закону України "Про державний матеріальний резерв";
- на вимоги, що впливають із сімейних відносин, крім випадків, передбачених законодавством;
- на вимогу про стягнення працівником заробітної плати;
- на вимогу про відшкодування ядерної шкоди, заподіяної життю і здоров'ю особи;
- на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Правочином є:

- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- поведінка особи, спрямована на знищення чужого майна;
- домовленість двох чи більше сторін, спрямована на встановлення, зміну чи припинення цивільних прав та обов'язків;
- дія особи, спрямована на здійснення цивільних прав;
- правомірний вчинок.

Особа, яка вчиняє правочин, повинна:

- бути громадянином України;
- мати необхідний обсяг цивільної дієздатності;
- бути здоровою;
- мати при собі паспорт;
- бути суб'єктом підприємницької діяльності.

Недійсний правочин

- не створює жодних правових наслідків;
- не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю;
- створює правові наслідки лише для осіб, які його вчинили;
- припиняє права та обов'язки особи, яка його вчинила;
- припиняє лише обов'язки особи, яка його вчинила.

У разі недійсності правочину:

- усе отримане сторонами стягується в користь держави або територіальної громади;

- кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення - відшкодувати вартість того, що одержано;
- кожна із сторін зобов'язана відшкодувати другій стороні заподіяну шкоду;
- боржник зобов'язаний відшкодувати заподіяну шкоду кредиторю;
- усе отримане сторонами стягується судом в користь територіальної громади.

Волевиявлення учасника правочину має бути:

- вільним і відповідати його внутрішній волі;
- незалежним;
- власним;
- вираженим у письмовій формі;
- вираженим у письмовій формі і нотаріально посвідченим.

Правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами):

- не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей;
- повинен укладатись у письмовій формі;
- не може укладатись без дозволу органів місцевого самоврядування;
- повинен укладатись у письмовій формі і посвідчуватись нотаріусом;
- не може вчинятись самотійно.

У разі недодержання сторонами вимоги закону про нотаріальне посвідчення договору такий договір є:

- нікчемним;
- удаваним;
- неукладеним;
- незаконним;
- неправомірним.

Правочин, який підлягає обов'язковій державній реєстрації є вчиненим:

- з моменту реєстрації нерухомого майна продавця;
- з моменту його державної реєстрації;
- з моменту нотаріального посвідчення;
- з моменту досягнення сторонами домовленості щодо усіх істотних умов правочину;
- з моменту визнання його дійсним у судовому порядку.

Якщо фізична особа у зв'язку з хворобою або фізичною вадою не може підписатися правочин власноручно, то:

- правочин підписує нотаріус;
- правочин підписує реєстратор правочинів;
- за її дорученням текст правочину у її присутності підписує інша особа;
- за її дорученням текст правочину підписує нотаріус;
- за її дорученням текст правочину підписує нотаріус або сільський (селищний, міський) голова.

Правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії):

- підлягає анулюванню;
- може бути визнаний судом недійсним;
- є нікчемним;
- визнається недійсним за позовом органу ліцензування;
- вважається неукладеним.

У разі недодержання вимоги закону про нотаріальне посвідчення одностороннього правочину такий правочин:

- є незаконним;

- є нікчемним;
- може бути визнаний недійсним судом;
- є фіктивним;
- підлягає обов'язковій реєстрації.

Правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієздатності, вважається схваленим її батьками (усиновлювачами) (одним із батьків, з ким вона проживає) або опікуном:

- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом одного місяця не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом трьох місяців не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи не знали і не могли знати про його вчинення;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом одного року не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, не звернулися у суд про визнання його недійсним.

Недійсність окремої частини правочину:

- має наслідком недійсність інших його частин;
- не має наслідком недійсності інших його частин і правочину в цілому, якщо можна припустити, що правочин був би вчинений і без включення до нього недійсної частини;
- є підставою для визнання правочину недійсним;
- не має наслідком недійсності інших його частин і правочину в цілому;
- має наслідком недійсність правочину в цілому.

Фіктивним є правочин:

- який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином;
- який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили;
- який вчинено в усній формі;
- який вчинено в результаті обману;
- який вчинено сторонами під умовою.

Удаваним є правочин:

- який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили;
- який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином;
- який вчинено під впливом помилки;
- який вчинено під впливом обману;
- який вчинений недієздатною особою.

Якщо особа, яка вчинила правочин, помилилася щодо обставин, які мають істотне значення, то:

- такий правочин є нікчемним;
- такий правочин вважається неукладеним;
- такий правочин визнається нікчемним;
- такий правочин може бути визнаний судом недійсним;
- такий правочин повинен бути розірваний.

Правочин, який порушує публічний порядок є:

- каузальним;
- нікчемним;
- консенсуальним;
- фіктивним;
- удаваним.

Згідно ст.209 ЦК України нотаріальне посвідчення правочину може здійснюватися:

- виключно державним нотаріусом;

- нотаріусом;
- адміністратором Державного реєстру правочинів;
- начальником управління юстиції АРК, області, м. Києва чи Севастополя;
- виключно приватним нотаріусом;
- посадовою особою міського (районного) РАЦСу.
- іншою посадовою особою, яка відповідно до закону має право на вчинення такої нотаріальної дії;

Назвіть чинні акти законодавства України, які регулюють питання державної реєстрації правочинів:

- Закон України „Про органи реєстрації актів цивільного стану”;
- Інструкція про порядок вчинення нотаріальних дій та здійснення державної реєстрації правочинів нотаріусами України, затверджена наказом Міністерства юстиції України;
- Закон України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців”;
- Тимчасовий порядок державної реєстрації правочинів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України;
- Закон України „Про державну реєстрацію договорів та інших правочинів”;
- Цивільний кодекс України;
- Закон України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень”.

Державній реєстрації підлягають такі правочини:

- договір купівлі-продажу житлового будинку;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір найму будівлі;
- договір купівлі-продажу цінного майна;
- договір дарування валютних цінностей;
- договір найму (оренди) житлового будинку.

Усно можуть вчинятися правочини:

- купівлі-продажу нерухомого майна;
- найму житла;
- договір позички речі побутового призначення між фізичними особами;
- дарування майнових прав;
- які повністю виконуються сторонами у момент їх вчинення, за винятком правочинів, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації;
- купівлі-продажу будівель та споруд;
- правочини, для яких недодержання письмової форми має наслідком їх недійсність.

Вкажіть правочини, які підлягають державній реєстрації:

- договори про відчуження майна неповнолітніх та малолітніх;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір управління майном;
- договір позички;
- договір позики;
- договір поставки.

Правочин вважається таким, що порушує публічний порядок

- якщо він був спрямований на порушення нормативно-правових актів;
- якщо він був спрямований на порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина;
- якщо він вчинений керівником політичної партії;
- якщо він не був вчинений у нотаріальній формі;
- якщо він був вчинений особою за межами її дієздатності;
- якщо він був вчинений недієздатною особою;

-якщо він був спрямований на знищення, пошкодження майна фізичної або юридичної особи, держави, Автономної Республіки Крим, територіальної громади, незаконне заволодіння ним.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо:

- його зміст зафіксований виключно в одному документі;
- якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку;
- його зміст зафіксований на бланку встановленої форми з відповідним ступенем захисту;
- він підписаний стороною (сторонами);
- він підписаний стороною (сторонами) у присутності не менш, як двох свідків;
- його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони;
- він підписаний стороною (сторонами) і ці підписи скріплені печатками.

Правочин, який дієдатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними:

- є нікчемним;
- може бути визнаний судом недійсним за позовом цієї особи;
- визнається судом недійсним за позовом цієї особи;
- може бути визнаний судом дійсним за позовом другої сторони правочину;
- в разі смерті особи, яка уклала цей правочин може бути визнаний недійсним за позовом осіб, чий цивільні права або інтереси порушені;
- визнається судом недійсним;
- є фіктивним.

Які із названих правочинів є нікчемними:

- правочин, який дієдатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними;
- правочин, який вчинила фізична особа, цивільна дієдатність якої обмежена, за межами її цивільної дієдатності без згоди піклувальника;
- правочин, який неповнолітня особа вчинила за межами її цивільної дієдатності без згоди батьків (усиновлювачів), піклувальника;
- правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієдатності не схвалений її батьками;
- будь-який правочин батьків, вчинений без дозволу органу опіки та піклування;
- правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії);
- правочин, який порушує публічний порядок.

Які із названих правочинів є нікчемними:

- правочин, який порушує публічний порядок;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою без дозволу батьків;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою за межами її цивільної дієдатності;
- правочин, який вчинено недієдатною особою;
- правочин, який вчинено малолітньою особою;
- правочин, який вчинено юридичною особою;
- усні правочини.

Які із названих правочинів є нікчемними:

- правочин, який порушує публічний порядок;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою без дозволу батьків;
- правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієдатності схвалений батьками;
- правочин, який вчинено недієдатною особою;
- правочин, який вчинено малолітньою особою;
- правочин, який вчинено юридичною особою;

-договір укладений учасниками господарських відносин (господарське зобов'язання), що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства;

Згідно із ст.71 ЦК України опікун не має права без дозволу органу опіки та піклування:

- відмовитися від майнових прав підопічного;
- укладати договори щодо майна підопічного.
- видавати письмові зобов'язання від імені підопічного;
- укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, в тому числі договори щодо поділу або обміну житлового будинку, квартири;
- здійснювати управління майном підопічного;
- самостійно здійснювати витрати, необхідні для задоволення потреб підопічного за рахунок пенсії, аліментів та доходів від майна підопічного;
- укладати договори щодо цінного майна підопічного.

Згідно із ст.71 ЦК України опікун має права без спеціального дозволу органу опіки та піклування:

- відмовитися від майнових прав підопічного;
- видавати письмові зобов'язання від імені підопічного;
- укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, в тому числі договори щодо поділу або обміну житлового будинку, квартири;
- здійснювати управління майном підопічного;
- самостійно здійснювати витрати, необхідні для задоволення потреб підопічного за рахунок пенсії, аліментів та доходів від майна підопічного;
- укладати договори щодо малоцінного майна підопічного;
- самостійно передати нерухоме майна або майна, яке потребує постійного управління за договором в управління іншій особі.

Вкажіть правочини, які не повинні вчинятись у письмовій формі:

- правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання.
- договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому.
- договір дарування майнових прав.
- договір страхування.
- кредитний договір.
- договір купівлі-продажу у роздріб.
- правочин між фізичними особами на суму 20 грн.

Вкажіть правочини, які повинні вчинятись у письмовій формі:

- правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання;
- договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому;
- договір дарування майнових прав;
- кредитний договір;
- договір зберігання;
- договір про збільшення позовної давності;
- правочин між фізичними особами на суму 20 грн;
- договір перевезення пасажирів;
- договір купівлі-продажу у роздріб.

Вкажіть правочини, які повинні вчинятись у письмовій формі:

- кредитний договір;
- договір купівлі-продажу у роздріб;
- правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання;

- договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому;
- договір перевезення пасажирів;
- договір про збільшення позовної давності;
- договір щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності.
- правочин між фізичними особами на суму 30 грн;
- договір купівлі-продажу канцприладдя.

Особа, яка вчиняє правочин, повинна:

- бути громадянином України;
- бути повнолітньою;
- мати необхідний обсяг цивільної дієздатності;
- бути здоровою;
- мати при собі документ у якому вказана адреса її місця проживання;

Згідно із ст.230 ЦК України обман при вчиненні правочину має місце якщо:

- якщо сторона заперечує наявність обставин, які можуть перешкодити вчиненню правочину;
- якщо особа, яка вчинила правочин помилилася щодо обставин, які мають істотне значення;
- якщо правочин вчинено проти її справжньої волі;
- якщо правочин вчинено внаслідок зловмисної домовленості сторін;
- якщо правочин вчинено внаслідок зловмисної домовленості представника однієї сторони з другою стороною;
- якщо право чин нікчемний;
- якщо сторона замовчує існування обставин, які можуть перешкодити вчиненню правочину;

Згідно ст.209 ЦК України нотаріальне посвідчення правочину може здійснюватися:

- виключно державним нотаріусом;
- нотаріусом;
- адміністратором Державного реєстру правочинів;
- начальником управління юстиції АРК, області, м.Києва чи Севастополя;
- виключно приватним нотаріусом;
- посадовою особою міського (районного) РАЦСу.
- іншою посадовою особою, яка відповідно до закону має право на вчинення такої нотаріальної дії;

Назвіть чинні акти законодавства України, які регулюють питання державної реєстрації правочинів:

- Закон України „Про органи реєстрації актів цивільного стану”;
- Інструкція про порядок вчинення нотаріальних дій та здійснення державної реєстрації правочинів нотаріусами України, затверджена наказом Міністерства юстиції України;
- Закон України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців”;
- Тимчасовий порядок державної реєстрації правочинів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України;
- Закон України „Про державну реєстрацію договорів та інших правочинів”;
- Цивільний кодекс України;
- Закон України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень”.

Державній реєстрації підлягають такі правочини:

- договір купівлі-продажу житлового будинку;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір найму будівлі;

- договір купівлі-продажу цінного майна;
- договір дарування валютних цінностей;
- договір найму (оренди) житлового будинку.

Вкажіть правочини, які підлягають державній реєстрації:

- договори про відчуження майна неповнолітніх та малолітніх;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір управління майном;
- договір позички;
- договір позики;
- договір поставки.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо:

- його зміст зафіксований виключно в одному документі;
- якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку;
- його зміст зафіксований на бланку встановленої форми з відповідним ступенем захисту;
- він підписаний стороною (сторонами);
- він підписаний стороною (сторонами) у присутності не менш, як двох свідків;
- його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони;
- він підписаний стороною (сторонами) і ці підписи скріплені печатками.

Правочин, який дієдатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними:

- є нікчемним;
- може бути визнаний судом недійсним за позовом цієї особи;
- визнається судом недійсним за позовом цієї особи;
- може бути визнаний судом дійсним за позовом другої сторони правочину;
- в разі смерті особи, яка уклала цей правочин може бути визнаний недійсним за позовом осіб, чий цивільні права або інтереси порушені;
- визнається судом недійсним;
- є фіктивним.

Правочином є:

- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- поведінка особи, спрямована на знищення чужого майна;
- домовленість двох чи більше сторін, спрямована на встановлення, зміну чи припинення цивільних прав та обов'язків;
- дія особи, спрямована на здійснення цивільних прав;
- правомірний вчинок.

Особа, яка вчиняє правочин, повинна:

- бути громадянином України;
- мати необхідний обсяг цивільної дієздатності;
- бути здоровою;
- мати при собі паспорт;
- бути суб'єктом підприємницької діяльності.

Правочини, вчинені особою, що діє за передорученням (замісник), створюють, змінюють або припиняють права і обов'язки для:

- особи, що передала свої повноваження;
- довірителя;
- первісного представника;
- виключно для особи, що передала свої повноваження;
- довірителя та первісного представника.

Довіреність, у якій не вказана дата її вчинення:

- завжди породжує правові наслідки;
- є нікчемною;
- є оспорюваною;
- є фіктивною;
- вважається укладеною строком на 1 рік.

Правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє називається:

- правочином;
- договором;
- представництвом;
- актом;
- довіреністю.

Термін дії довіреності не припиняється:

- закінчення строку довіреності;
- скасування довіреності особою, яка її видала;
- припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- смерті особи, яка видала довіреність;
- немає вірної відповіді.

Нотаріальному посвідченню підлягає довіреність, яка видається у порядку:

- передоручення на одержання заробітної плати;
- передоручення;
- передоручення на одержання стипендії;
- передоручення на одержання пенсії;
- немає вірної відповіді.

Письмовий документ, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами називається:

- правочином;
- договором;
- представництвом;
- актом;
- довіреністю.

Якщо строк довіреності не встановлений, вона:

- є чинною 1 рік;
- зберігає чинність до припинення її дії;
- є нікчемною;
- є незаконною;
- зберігає чинність до припинення її дії, але не більше 3 роки.

Зазначте неправильно вказану підставу припинення представництва за довіреністю?

- зупинення господарської діяльності юридичної особи, якій видана довіреність;
- обмеження цивільної дієздатності особи, яка видала довіреність;

- смерті особи, яка видала довіреність;
- оголошення особи, яка видала довіреність померлою;
- визнання особи, яка видала довіреність, недієздатною або безвісно відсутньою.

Юридично значима дія представника, в силу якої його права як представника переходять до іншої особи називається:

- представництвом;
- договором;
- правочином;
- довіреністю;
- передорученням.

Схвалення правочину особою, яку представляли (довірителе, породжує для неї правові наслідки :

- з моменту чинення юридично значимих дій;
- з моменту скасування довіреності особою, яка її видала;
- з моменту вчинення правочину представником;
- з моменту припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- з моменту припинення юридичної особи, якій видана довіреність.

Опікун є законним представником:

- неповнолітньої особи;
- фізичної особи;
- малолітньої особи;
- фізичної особи з частковою цивільною дієздатністю;
- обмежено дієздатної;
- фізичної особи, визнаної недієздатною;
- фізичної особи з неповною цивільною дієздатністю.

Представник може передати свої повноваження, якщо:

- право передоручення передбачено договором;
- право передоручення передбачено законом;
- право передоручення передбачено лише договором;
- право передоручення передбачено лише законом;
- передоручення викликано обставинами, що об'єктивно склалися і представник бажає представляти інтереси особи;
- правочин вчиняється представником особисто;
- представник зобов'язаний завжди вчиняти правочин самостійно;

Особа, яка видала довіреність і згодом скасувала її, повинна негайно повідомити про це :

- замісника;
- відомих їй третіх осіб;
- відомих їй третіх осіб, для представництва перед якими була видана довіреність;
- представника;
- відомих їй третіх осіб, для яких була видана довіреність;
- опікуна;
- малолітню особу;

До комерційних представників можна віднести:

- батьків, які є представниками своїх малолітніх та неповнолітніх;
- торговців товарами та цінними паперами;
- опікунів;
- лише торговців товарами та цінними паперами;
- фізичних осіб-підприємців, які створені для цієї мети;

- особу, яка постійно (не менше 1-го рок виступає представником підприємств при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності;
- особу, яка постійно (не менше 3-х років виступає представником підприємств при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності;

Довіреність -це:

- односторонній правочин, в якому висловлено волю однієї особи;
- документ, що підтверджує особу і повноваження представника на право вчиняти правочин з третіми особами від імені та в інтересах довірителя;
- така юридично значима дія представника, в силу якої його права як представника переходять до іншої особи;
- двосторонній правочин;
- правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє;
- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- немає вірної відповіді.

До нотаріально посвідчених прирівнюються довіреності:

- командиром (начальником військової частини);
- начальником місця позбавлення волі;
- старшим або черговим лікарем;
- старшим або черговим лікарем, в разі їх відсутності-медичною сестрою;
- посадовою особою організації, в якій довіритель працює;
- посадовою особою організації, в якій довіритель навчається;
- посадовою особою організації, в якій довіритель перебуває на стаціонарному лікуванні;

Представництво за довіреністю припиняється у разі:

- смерті особи, яка видала довіреність;
- смерті особи, якій видана довіреність;
- закінчення строку довіреності;
- скасування довіреності третьою особою;
- безвідкличної довіреності на певний час;
- якщо дії були безвідкладними або такими, що спрямовані на запобігання завданню збитків особі, яку він представляє;
- закінчення річного терміну її дії.

Недійсний правочин

- не створює жодних правових наслідків;
- не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю;
- створює правові наслідки лише для осіб, які його вчинили;
- припиняє права та обов'язки особи, яка його вчинила;
- припиняє лише обов'язки особи, яка його вчинила.

У разі недійсності правочину:

- усе отримане сторонами стягується в користь держави або територіальної громади;
- кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення - відшкодувати вартість того, що одержано;
- кожна із сторін зобов'язана відшкодувати другій стороні заподіяну шкоду;
- боржник зобов'язаний відшкодувати заподіяну шкоду кредиторю;
- усе отримане сторонами стягується судом в користь територіальної громади.

Волевиявлення учасника правочину має бути:

- вільним і відповідати його внутрішній волі;
- незалежним;
- власним;
- вираженим у письмовій формі;
- вираженим у письмовій формі і нотаріально посвідченим.

Правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами):

- не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей;
- повинен укладатись у письмовій формі;
- не може укладатись без дозволу органів місцевого самоврядування;
- повинен укладатись у письмовій формі і посвідчуватись нотаріусом;
- не може вчинятись самотійно.

У разі недодержання сторонами вимоги закону про нотаріальне посвідчення договору такий договір є:

- нікчемним;
- удаваним;
- неукладеним;
- незаконним;
- неправомірним.

Правочин, який підлягає обов'язковій державній реєстрації є вчиненим:

- з моменту реєстрації нерухомого майна продавця;
- з моменту його державної реєстрації;
- з моменту нотаріального посвідчення;
- з моменту досягнення сторонами домовленості щодо усіх істотних умов правочину;
- з моменту визнання його дійсним у судовому порядку.

Якщо фізична особа у зв'язку з хворобою або фізичною вадою не може підписатися правочин власноручно, то:

- правочин підписує нотаріус;
- правочин підписує реєстратор правочинів;
- за її дорученням текст правочину у її присутності підписує інша особа;
- за її дорученням текст правочину підписує нотаріус;
- за її дорученням текст правочину підписує нотаріус або сільський (селищний, міський) голова.

Правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії):

- підлягає анулюванню;
- може бути визнаний судом недійсним;
- є нікчемним;
- визнається недійсним за позовом органу ліцензування;
- вважається неукладеним.

У разі недодержання вимоги закону про нотаріальне посвідчення одностороннього правочину такий правочин:

- є незаконним;
- є нікчемним;
- може бути визнаний недійсним судом;
- є фіктивним;
- підлягає обов'язковій реєстрації.

Правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієздатності, вважається схваленим її батьками (усиновлювачами) (одним із батьків, з ким вона проживає) або опікуном:

- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом одного місяця не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом трьох місяців не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи не знали і не могли знати про його вчинення;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, протягом одного року не заявили претензії другій стороні;
- якщо ці особи, дізнавшись про його вчинення, не звернулися у суд про визнання його недійсним.

Недійсність окремої частини правочину:

- має наслідком недійсність інших його частин;
- не має наслідком недійсності інших його частин і правочину в цілому, якщо можна припустити, що правочин був би вчинений і без включення до нього недійсної частини;
- є підставою для визнання правочину недійсним;
- не має наслідком недійсності інших його частин і правочину в цілому;
- має наслідком недійсність правочину в цілому.

Фіктивним є правочин:

- який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином;
- який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили;
- який вчинено в усній формі;
- який вчинено в результаті обману;
- який вчинено сторонами під умовою.

Удаваним є правочин:

- який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили;
- який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином;
- який вчинено під впливом помилки;
- який вчинено під впливом обману;
- який вчинений недієздатною особою.

Якщо особа, яка вчинила правочин, помилилася щодо обставин, які мають істотне значення, то:

- такий правочин є нікчемним;
- такий правочин вважається неукладеним;
- такий правочин визнається нікчемним;
- такий правочин може бути визнаний судом недійсним;
- такий правочин повинен бути розірваний.

Правочин, який порушує публічний порядок є:

- каузальним;

- нікчемним;
- консенсуальним;
- фіктивним;
- удаваним.

Усно можуть вчинятися правочини:

- купівлі-продажу нерухомого майна;
- найму житла;
- договір позички речі побутового призначення між фізичними особами;;
- дарування майнових прав;
- які повністю виконуються сторонами у момент їх вчинення, за винятком правочинів, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації;
- купівлі-продажу будівель та споруд;
- правочини, для яких недодержання письмової форми має наслідком їх недійсність.

Правочин вважається таким, що порушує публічний порядок

- якщо він був спрямований на порушення нормативно-правових актів;
- якщо він був спрямований на порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина;
- якщо він вчинений керівником політичної партії;
- якщо він не був вчинений у нотаріальній формі;
- якщо він був вчинений особою за межами її дієздатності;
- якщо він був вчинений недієздатною особою;
- якщо він був спрямований на знищення, пошкодження майна фізичної або юридичної особи, держави, Автономної Республіки Крим, територіальної громади, незаконне заволодіння ним.

Правочин, який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили є

- вчиненим;
- удаваним;
- укладеним;
- здійсненим;
- неукладеним;

Які із названих правочинів є нікчемними:

- правочин, який дієздатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними;
- правочин, який вчинила фізична особа, цивільна дієздатність якої обмежена, за межами її цивільної дієздатності без згоди піклувальника;
- правочин, який неповнолітня особа вчинила за межами її цивільної дієздатності без згоди батьків (усиновлювачів), піклувальника;
- правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієздатності не схвалений її батьками;
- будь-який правочин батьків, вчинений без дозволу органу опіки та піклування;
- правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії);
- правочин, який порушує публічний порядок.

Які із названих правочинів є нікчемними;

- правочин, який порушує публічний порядок;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою без дозволу батьків;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою за межами її цивільної дієздатності;

- правочин, який вчинено недієздатною особою;
- правочин, який вчинено малолітньою особою;
- правочин, який вчинено юридичною особою;
- усні правочини.

Які із названих правочинів є нікчемними;

- правочин, який порушує публічний порядок;
- правочин, який вчинено неповнолітньою особою без дозволу батьків;
- правочин, який вчинено малолітньою особою за межами її цивільної дієздатності схвалений батьками;
- правочин, який вчинено недієздатною особою;
- правочин, який вчинено малолітньою особою;
- правочин, який вчинено юридичною особою;
- договір укладений учасниками господарських відносин (господарське зобов'язання), що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства;

Оспорюваним є право чин:

- нікчемний правочин;
- недійсність якого прямо не встановлена законом, але який може бути визнаний судом недійсним на вимогу однієї із сторін або іншої заінтересованої особи з підстав, встановлених законом;
- усний правочин;
- укладений з порушенням вимог закону щодо форми правочину;
- укладений недієздатною особою;

Порушення вимог закону щодо укладення правочину в письмовій формі

- є підставою для визнання його недійсним лише в разі, коли це прямо передбачено законом;
- є підставою для застосування реституції;
- є підставою вважати такий правочин (договір) неукладеним;
- є підставою для визнання його судом нікчемним;
- зобов'язує кожну із сторін повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину;

Правочином є:

- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- поведінка особи, спрямована на самовільне знищення чужого майна;
- лише домовленість двох чи більше сторін, спрямована на встановлення, зміну чи припинення цивільних прав та обов'язків;
- поведінка особи, спрямована на набуття або припинення цивільних прав та обов'язків;
- дія особи, спрямована на здійснення цивільних прав;

Вкажіть правочини, які повинні вчинятись у письмовій формі:

- правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання;
- договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому;
- договір дарування майнових прав;
- договір купівлі-продажу хлібобулочних виробів на суму 100 грн.
- договір зберігання;
- договір перевезення пасажирів;
- договір купівлі-продажу у роздріб.

Вкажіть правочини, які повинні вчинятись у письмовій формі:

- кредитний договір;
- договір купівлі-продажу у роздріб;
- правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання;
- договір дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому;
- договір перевезення пасажирів;
- договір купівлі-продажу канцприладдя.
- договір позики на суму 100 гривень.

Особа, яка вчиняє правочин, повинна:

- бути громадянином України;
- бути правоздатною;
- бути повнолітньою;
- мати необхідний обсяг цивільної дієздатності;
- бути здоровою;

Згідно із ст.230 ЦК України обман при вчиненні правочину має місце якщо:

- якщо сторона заперечує наявність обставин, які можуть перешкодити вчиненню правочину;
- якщо особа, яка вчинила правочин помилилася щодо обставин, які мають істотне значення;
- якщо правочин вчинено проти її справжньої волі;
- якщо правочин вчинено внаслідок зловмисної домовленості сторін;
- якщо правочин вчинено внаслідок зловмисної домовленості представника однієї сторони з другою стороною;
- якщо право чин нікчемний;
- якщо сторона замовчує існування обставин, які можуть перешкодити вчиненню правочину;

Згідно ст.209 ЦК України нотаріальне посвідчення правочину може здійснюватися:

- виключно державним нотаріусом;
- нотаріусом;
- адміністратором Державного реєстру правочинів;
- начальником управління юстиції АРК, області, м.Києва чи Севастополя;
- виключно приватним нотаріусом;
- посадовою особою міського (районного) РАЦСу.
- іншою посадовою особою, яка відповідно до закону має право на вчинення такої нотаріальної дії;

Назвіть чинні акти законодавства України, які регулюють питання державної реєстрації правочинів:

- Закон України „Про органи реєстрації актів цивільного стану”;
- Інструкція про порядок вчинення нотаріальних дій та здійснення державної реєстрації правочинів нотаріусами України, затверджена наказом Міністерства юстиції України;
- Закон України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців”;
- Тимчасовий порядок державної реєстрації правочинів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України;
- Закон України „Про державну реєстрацію договорів та інших правочинів”;
- Цивільний кодекс України;
- Закон України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень”.

Державній реєстрації підлягають такі правочини:

- договір купівлі-продажу житлового будинку;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір найму будівлі;
- договір купівлі-продажу цінного майна;
- договір дарування валютних цінностей;
- договір найму (оренди) житлового будинку.

Вкажіть правочини, які підлягають державній реєстрації:

- договори про відчуження майна неповнолітніх та малолітніх;
- договір про передачу житлового будинку під виплату ренти;
- договір довічного утримання (догляду), за якими передається набувачеві у власність квартира;
- договір управління майном;
- договір позички;
- договір позики;
- договір поставки.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо:

- його зміст зафіксований виключно в одному документі;
- якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку;
- його зміст зафіксований на бланку встановленої форми з відповідним ступенем захисту;
- він підписаний стороною (сторонами);
- він підписаний стороною (сторонами) у присутності не менш, як двох свідків;
- його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони;
- він підписаний стороною (сторонами) і ці підписи скріплені печатками.

Правочин, який дієдатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними:

- є нікчемним;
- може бути визнаний судом недійсним за позовом цієї особи;
- визнається судом недійсним за позовом цієї особи;
- може бути визнаний судом дійсним за позовом другої сторони правочину;
- в разі смерті особи, яка уклала цей правочин може бути визнаний недійсним за позовом осіб, чий цивільні права або інтереси порушені;
- визнається судом недійсним;
- є фіктивним.

Правочином є:

- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- поведінка особи, спрямована на знищення чужого майна;
- домовленість двох чи більше сторін, спрямована на встановлення, зміну чи припинення цивільних прав та обов'язків;
- дія особи, спрямована на здійснення цивільних прав;
- правомірний вчинок.

Особа, яка вчиняє правочин, повинна:

- бути громадянином України;
- мати необхідний обсяг цивільної дієздатності;

- бути здоровою;
- мати при собі паспорт;
- бути суб'єктом підприємницької діяльності.

Правочини, вчинені особою, що діє за передорученням (замісник), створюють, змінюють або припиняють права і обов'язки для:

- особи, що передала свої повноваження;
- довірителя;
- первісного представника;
- виключно для особи, що передала свої повноваження;
- довірителя та первісного представника.

Довіреність, у якій не вказана дата її вчинення:

- завжди породжує правові наслідки;
- є нікчемною;
- є оспорюваною;
- є фіктивною;
- вважається укладеною строком на 1 рік.

Правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє називається:

- правочином;
- договором;
- представництвом;
- актом;
- довіреністю.

Термін дії довіреності не припиняється:

- закінчення строку довіреності;
- скасування довіреності особою, яка її видала;
- припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- смерті особи, яка видала довіреність;
- немає вірної відповіді.

Нотаріальному посвідченню підлягає довіреність, яка видається у порядку:

- передоручення на одержання заробітної плати;
- передоручення;
- передоручення на одержання стипендії;
- передоручення на одержання пенсії;
- немає вірної відповіді.

Письмовий документ, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами називається:

- правочином;
- договором;
- представництвом;
- актом;
- довіреністю.

Якщо строк довіреності не встановлений, вона:

- є чинною 1 рік;
- зберігає чинність до припинення її дії;
- є нікчемною;
- є незаконною;
- зберігає чинність до припинення її дії, але не більше 3 роки.

Зазначте неправильно вказану підставу припинення представництва за довіреністю?

- зупинення господарської діяльності юридичної особи, якій видана довіреність;
- обмеження цивільної дієздатності особи, яка видала довіреність;
- смерті особи, яка видала довіреність;
- оголошення особи, яка видала довіреність померлою;
- визнання особи, яка видала довіреність, недієздатною або безвісно відсутньою.

Юридично значима дія представника, в силу якої його права як представника переходять до іншої особи називається:

- представництвом;
- договором;
- правочином;
- довіреністю;
- передорученням.

Схвалення правочину особою, яку представляли (довірителе, породжує для неї правові наслідки :

- з моменту чинення юридично значимих дій;
- з моменту скасування довіреності особою, яка її видала;
- з моменту вчинення правочину представником;
- з моменту припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- з моменту припинення юридичної особи, якій видана довіреність.

Опікун є законним представником:

- неповнолітньої особи;
- фізичної особи;
- малолітньої особи;
- фізичної особи з частковою цивільною дієздатністю;
- обмежено дієздатної;
- фізичної особи, визнаної недієздатною;
- фізичної особи з неповною цивільною дієздатністю.

Представник може передати свої повноваження, якщо:

- право передоручення передбачено договором;
- право передоручення передбачено законом;
- право передоручення передбачено лише договором;
- право передоручення передбачено лише законом;
- передоручення викликано обставинами, що об'єктивно склалися і представник бажає представляти інтереси особи;
- правочин вчиняється представником особисто;
- представник зобов'язаний завжди вчиняти правочин самостійно;

Особа, яка видала довіреність і згодом скасувала її, повинна негайно повідомити про це :

- замісника;
- відомих їй третіх осіб;
- відомих їй третіх осіб, для представництва перед якими була видана довіреність;
- представника;
- відомих їй третіх осіб, для яких була видана довіреність;
- опікуна;
- малолітню особу;

До комерційних представників можна віднести:

- батьків, які є представниками своїх малолітніх та неповнолітніх;
- торговців товарами та цінними паперами;
- опікунів;
- лише торговців товарами та цінними паперами;
- фізичних осіб-підприємців, які створені для цієї мети;
- особу, яка постійно (не менше 1-го рок виступає представником підприємств при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності;
- особу, яка постійно (не менше 3-х рокі виступає представником підприємств при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності;

Довіреність -це:

- односторонній правочин, в якому висловлено волю однієї особи;
- документ, що підтверджує особу і повноваження представника на право вчиняти правочин з третіми особами від імені та в інтересах довірителя;
- така юридично значима дія представника, в силу якої його права як представника переходять до іншої особи;
- двосторонній правочин;
- правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє;
- дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків;
- немає вірної відповіді.

До нотаріально посвідчених прирівнюються довіреності:

- командиром (начальником військової частини);
- начальником місця позбавлення волі;
- старшим або черговим лікарем;
- старшим або черговим лікарем, в разі їх відсутності-медичною сестрою;
- посадовою особою організації, в якій довіритель працює;
- посадовою особою організації, в якій довіритель навчається;
- посадовою особою організації, в якій довіритель перебуває на стаціонарному лікуванні;
- довіреність за місцем його проживання;
- довіреність, що видається у порядку передоручення.

Представництво за довіреністю припиняється у разі:

- смерті особи, яка видала довіреність;
- смерті особи, якій видана довіреність;
- закінчення строку довіреності;
- скасування довіреності третьою особою;
- припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- припинення юридичної особи, якій видана довіреність;

- безвідкличної довіреності на певний час;
- якщо дії були безвідкладними або такими, що спрямовані на запобігання завданню збитків особі, яку він представляє;
- закінчення річного терміну її дії.

Виберіть правильні відповіді щодо початку перебігу позовної давності:

- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа дізналася про порушення свого права;
- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа могла дізнатися про порушення свого права;
- перебіг позовної давності за вимогами про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства, починається від дня припинення насильства;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня, коли особа дізналася про особу порушника;
- перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня його укладення;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається з початку року, наступного за роком, в якому мало місце порушення права чи інтересу;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається від дня, коли відбулося порушення.

У письмовій формі належить вчиняти:

- правочини між юридичними особами;
- договір дарування майнових прав;
- договори дарування;
- правочини між фізичною та юридичною особою, крім правочинів, передбачених частиною першою ст. 206 ЦК України;
- правочини фізичних осіб між собою на суму, що перевищує у двадцять і більше разів розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, крім правочинів, передбачених ч.1 ст.206 ЦК України;
- правочини передбачені ч.1 ст. 206 ЦК України;
- правочини, щодо яких законом встановлена письмова форма.

Правочин, вчинений представником

- є нікчемний;
- є недійсний;
- створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє;
- створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє та створює, змінює і припиняє цивільні права та обов'язки представника;
- створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки повіреного;

Письмовий документ, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами називається

- довіреністю;
- договором;
- правочином;
- актом;
- уповноваженням.

Якщо строк довіреності не встановлений,

- вона зберігає чинність до припинення її дії;

- є чинною 1 рік;
- є чинною 3 роки;
- є недійсною;
- є незаконною.

Позначте відповідь, у якій правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:

“_____ - це певний період у часі, зі спливом якого пов’язана дія чи подія, яка має юридичне значення”?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

Позначте відповідь, у якій правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:

“_____ - це певний момент у часі, з настанням якого пов’язана дія чи подія, яка має юридичне значення”?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

Позначте відповідь, у якій правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:

“_____ - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у ____:

- 3 роки
- 2 роки
- 5 років
- 1 рік
- 70 років.

До вимог про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства або обману, застосовується позовна давність у:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про застосування наслідків нікчемного правочину застосовується позовна давність у:

- 3 роки;

- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

У якому із перелічених варіантів неправильно зазначено випадок коли перебіг позовної давності зупиняється:

- якщо пред'явленню позову перешкоджала надзвичайна або невідворотна за даних умов подія (непереборна сила);
- у разі відстрочення виконання зобов'язання (мораторій) на підставах, встановлених законом;
- якщо позивач або відповідач перебуває на лікуванні у закладі охорони здоров'я;
- у разі зупинення дії закону або іншого нормативно-правового акта, який регулює відповідні відносини;
- якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України або в інших створених відповідно до закону військових формуваннях, що переведені на воєнний стан.

У якій із відповідей неправильно вказано підставу припинення представництва за довіреністю:

- закінчення строку довіреності;
- скасування довіреності особою, яка її видала;
- відмови представника від вчинення дій, що були визначені довіреністю;
- припинення юридичної особи, яка видала довіреність;
- спливу позовної давності.

У якій із відповідей неправильно вказано підставу припинення представництва за довіреністю:

- зупинення господарської діяльності юридичної особи, якій видана довіреність;
- смерті особи, яка видала довіреність;
- оголошення особи, яка видала довіреність померлою;
- визнання особи, яка видала довіреність, недієздатною або безвісно відсутньою;
- обмеження цивільної дієздатності особи, яка видала довіреність.

Представник може передати своє повноваження частково або в повному обсязі іншій особі, якщо

- це встановлено актом цивільного законодавства;
- це встановлено договором між особою, яку представляють, і третьою особою;
- лише щодо вчинення договорів купівлі-продажі;
- представник був вимушений до цього з метою охорони інтересів особи, яку він представляє;
- представник з певних причин не може виконати повноваження особисто.

Представник не може вчиняти правочин

- який відповідно до його змісту може бути вчинений лише особисто тією особою, яку він представляє;
- щодо нерухомого майна довірителя;
- від імені особи, яку він представляє, в інтересах цієї особи або в інтересах іншої особи;
- щодо управління об'єктами інтелектуальної власності;
- який укладається у нотаріальній формі і підлягає реєстрації.

У відповіді під котрим номером правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:
 “_____ - це певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення”?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

У відповіді під котрим номером правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:
“ _____ - це певний момент у часі, з настанням якого пов’язана дія чи подія, яка має юридичне значення”?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

У відповіді під котрим номером правильно вказано, яке поняття розкриває таке визначення:
“ _____ - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу?

- термін;
- строк;
- подія;
- момент;
- позовна давність.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у _____ роки.

- 5 років;
- 10 років;
- 3 роки;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства або обману, застосовується позовна давність у:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про застосування наслідків нікчемного правочину застосовується позовна давність у:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені) застосовується позовна давність:

- 3 роки;
- 10 років;

- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки

До вимог про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації застосовується позовна давність:

- 3 роки;
- 10 років;
- 5 років;
- 1 рік;
- 2 роки.

Письмові заяви та повідомлення, здані до установи зв'язку до закінчення останнього дня строку, вважаються такими, що здані:

- несвоєчасно;
- із пропуском встановленого строку;
- із запізненням;
- своєчасно;
- завчасно.

Перебіг позовної давності починається від дня, коли особа:

- особа довідалася про порушення свого права
- особа могла довідатися про порушення свого права
- особа довідалася або могла довідатися про особу, яка його порушила
- подала позов
- забрала позов
- звернулася до суду
- звернулася до боржника

Видами позовної давності є:

- загальна
- скорочена
- більш тривала
- особлива
- надзвичайна
- персональна
- світова

Виберіть правильні законодавчі положення які стосуються визначення строку:

- строк визначається роками;
- строк визначається місяцями;
- строк визначається годинами;
- строк визначається календарною датою;
- строк визначається подією, яка має неминуче настати;
- строк визначається фактичною подією;
- строк визначається будь якою подією.

Зміна тривалості позовної давності:

- може бути збільшена за домовленістю сторін;

- договір про збільшення позовної давності укладається у письмовій формі;
- позовна давність, встановлена законом не може бути скорочена за домовленістю сторін;
- не допускається;
- може бути встановлена лише в рішенні суду;
- договір про збільшення позовної давності укладається у будь якій формі не забороненій законом;
- позовна давність, встановлена законом може бути скорочена за домовленістю сторін;

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені місяцями;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- відлік кварталів ведеться з початку року;
- відлік кварталів ведеться за порами року
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює п'ятнадцяти дням;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про стягнення неустойки (штрафу, пені);
- про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- про розірвання договору франчайзингу.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- у зв'язку з недоліками проданого товару;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Назвіть правильні законодавчі положення, які стосуються позовної давності:

- Заміна сторони у зобов'язанні є підставою зміни порядку обчислення позовної давності;
- Позовна давність обчислюється лише у спосіб визначений сторонами в договорі;
- позовна давність обчислюється за загальними правилами визначення строків, передбаченими ЦК України;
- заміна сторін у зобов'язанні не змінює порядку обчислення та перебігу позовної давності;
- залишення позову без розгляду не зупиняє перебігу позовної давності;
- якщо судом винесено ухвалу про залишення позову без розгляду перебіг позовної давності зупиняється;
- сплив позовної давності щодо основної вимоги не означає спливу позовної давності і щодо додаткової.

Назвіть правильні законодавчі положення, які стосуються позовної давності:

- заміна сторони у зобов'язанні є підставою зміни порядку обчислення позовної давності;
- позовна давність обчислюється за загальними правилами визначеними договором сторін;
- позовна давність переривається у випадку пред'явлення особою позову до одного із кількох боржників;
- позовна давність переривається у випадку пред'явлення особою позову, якщо предметом позову є лише частина вимоги, право на яку має позивач;
- якщо судом винесено ухвалу про залишення позову без розгляду перебіг позовної давності зупиняється;
- якщо частина строку, що залишилася, є меншою ніж шість місяців, вона подовжується до шести місяців;
- сплив позовної давності щодо основної вимоги не означає спливу позовної давності і щодо додаткової.

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- строк, що визначений роками, спливає у відповідні місяць та число останнього року строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені місяцями;
- відлік кварталів ведеться з початку року;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;
- відлік кварталів ведеться за порами року.

Виберіть правильні відповіді щодо закінчення строку:

- строк, що визначений тижнями, спливає у відповідний день останнього тижня строку;
- якщо останній день строку припадає на вихідний день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день;
- якщо останній день строку припадає на інший неробочий день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день;
- строк, що визначений у півмісяця, дорівнює чотирнадцяти дням;
- строк, що визначений місяцями, спливає у відповідне число тридцятий день відповідного місяця строку;
- до строку, що визначений півроком або кварталом року, застосовуються правила про строки, які визначені роками;
- відлік кварталів ведеться за порами року.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;
- про оскарження дій виконавця заповіту;
- у зв'язку з перевезенням вантажу, пошти;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про розірвання договору дарування;
- про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації;
- у зв'язку з недоліками проданого товару;
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Виберіть правильні відповіді щодо початку перебігу позовної давності:

- перебіг позовної давності починається від дня, коли особа дізналася про особу, яка порушила її право;
- за зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття;
- у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня, коли особа дізналася про особу порушника;
- перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня його укладення;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами починається з початку року, наступного за роком, в якому мало місце порушення права чи інтересу;
- перебіг позовної давності за всіма вимогами про починається від дня, коли відбулося порушення.

Перебіг позовної давності зупиняється:

- якщо пред'явленню позову перешкоджала надзвичайна або невідворотна за даних умов подія (непереборна сила);
- якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України, що переведені на воєнний стан;
- якщо позивач або відповідач перебуває в інших створених відповідно до закону військових формуваннях, що переведені на воєнний стан;
- якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України, що не переведені на воєнний стан;
- якщо боржник вчинив дії, що свідчать про визнання боргу;
- якщо пред'явлено позов;
- у разі відстрочення виконання зобов'язання на підставах, встановлених боржником;

Виберіть правильні відповіді щодо наслідків спливу позовної давності:

- позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення;

- сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові;
- якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту;
- особа, яка виконала зобов'язання після спливу позовної давності, має право вимагати повернення виконаного, якщо вона у момент виконання не знала про сплив позовної давності;
- позовна давність застосовується судом у всіх випадках;
- заява про захист цивільного права або інтересу не приймається судом до розгляду після спливу позовної давності;
- сплив позовної давності не має жодного правового наслідку.

Позовна давність не поширюється:

- на вимогу, що впливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом;
- на вимогу вкладника до банку (фінансової установи) про видачу вкладу;
- на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Позовна давність не поширюється:

- на вимогу центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом, стосовно виконання зобов'язань, що впливають із Закону України "Про державний матеріальний резерв";
- на вимоги, що впливають із сімейних відносин, крім випадків, передбачених законодавством;
- на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);
- про стягнення податків та інших загальнообов'язкових платежів;
- про оскарження дій опікуна;
- у зв'язку зі зберіганням товару;
- у зв'язку з недійсністю договору.

Зміст особистого немайнового права становить:

- можливість фізичної особи вільно визначати свою поведінку у сфері свого приватного життя.
- можливість фізичної особи володіти, користуватися та розпоряджатися своїм майном.
- можливість фізичної особи володіти та розпоряджатися своїм майном.
- можливість фізичної особи вільно, на власний розсуд визначати свою поведінку у сфері свого приватного життя.
- можливість фізичної особи на власний розсуд визначати свою поведінку.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на власність.
- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вихід.
- право на безпечне для життя і здоров'я довкілля.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на власність.
- право на повагу до гідності та честі.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вихід.
- право на здійснення підприємницької діяльності.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на власність.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на таємницю листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції.
- право на вихід.
- право на здійснення підприємницької діяльності.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на власність.
- право на життя.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вихід.
- право на здійснення підприємницької діяльності.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на власність.
- право на охорону здоров'я.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вихід.
- право на здійснення підприємницької діяльності.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право на власність.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вихід.
- право на свободу літературної, художньої, наукової і технічної творчості.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право на власність.
- право на недоторканність особистого і сімейного життя.
- право на вихід.
- право брати участь у загальних зборах товариства.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право на недоторканність житла.
- право на власність.
- право на вихід.
- право брати участь у загальних зборах товариства.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право на вихід.
- право на власність.
- право на свободу та особисту недоторканність.
- право брати участь у загальних зборах товариства.

Вкажіть види особистих немайнових прав:

- право на здійснення підприємницької діяльності.
- право на вихід.
- право на власність.
- право брати участь у загальних зборах товариства.
- право на вільний вибір місця проживання та на свободу пересування.

Вкажіть, з досягненням якого віку фізична особа має право на вибір лікаря та вибір методів лікування відповідно до його рекомендацій:

- 18 років.
- 12 років.
- 14 років.
- 21 року.
- 16 років.

Право на свободу включає:

- дозвіл щодо будь-яких форм фізичного чи психічного тиску на фізичну особу.
- втягування особи до вживання спиртних напоїв, наркотичних та психотропних засобів.
- право на спонукання особи до вживання спиртних напоїв, наркотичних та психотропних засобів.
- заборону будь-яких форм фізичного чи психічного тиску на фізичну особу.
- вчинення дій, що порушують право на свободу.

Вкажіть правильні законодавчі положення щодо особистого немайнового права:

- фізична особа може відмовитися від особистих немайнових прав.
- фізична особа не може бути позбавлена особистих немайнових прав.
- право на спонукання особи до вживання спиртних напоїв, наркотичних та психотропних засобів.
- фізична особа може бути позбавлена особистих немайнових прав.
- особа може вчиняти дії, що порушують право на свободу.
- фізична особа не може відмовитися від особистих немайнових прав.
- особисті немайнові права належать кожній фізичній особі за законом.

Вкажіть правильні законодавчі положення щодо обмеження особистих немайнових прав фізичної особи:

- фізична особа може відмовитися від особистих немайнових прав.
- обмеження встановлених Конституцією України можливе лише у випадках встановлених Цивільним Кодексом та іншим законом.
- обмеження встановлених Конституцією України можливе лише у випадках, передбачених нею.
- фізична особа може бути позбавлена особистих немайнових прав.
- особа може вчиняти дії, що обмежують особисті немайнові права інших осіб.
- обмеження встановлених Цивільним Кодексом та іншим законом, можливе лише у випадках, передбачених ними.

-обмеження встановлених Цивільним Кодексом та іншим законом неможливе.

Вкажіть правильне положення щодо способу захисту особистого немайнового права:

- фізична особа може відмовитися від особистих немайнових прав.
- може здійснюється способами, встановленими Цивільним Кодексом
- не може обиратися відповідно до змісту порушеного права
- може обиратися відповідно до змісту порушеного права.
- особа може вчиняти дії, що обмежують особисті немайнові права інших осіб.
- може обиратися залежно від способу його порушення та незалежно від наслідків, що їх спричинило це порушення.
- може обиратися залежно від способу його порушення та наслідків, що їх спричинило це порушення.

Для поновлення порушеного особистого немайнового права:

- суд може постановити рішення щодо поновлення порушеного права, якщо дії, необхідні для негайного поновлення порушеного особистого немайнового права фізичної особи, не вчиняються.
- будь-яка фізична особа або юридична особа зобов'язані вчинити необхідні дії для його негайного поновлення.
- якщо дії, необхідні для негайного поновлення порушеного особистого майнового права фізичної особи, не вчиняються, суд може постановити рішення про відшкодування моральної шкоди, завданої його порушенням.
- якщо дії, необхідні для негайного поновлення порушеного особистого немайнового права фізичної особи, не вчиняються, суд може постановити рішення про відшкодування моральної шкоди, завданої його порушенням
- фізична особа або юридична особа, діями або бездіяльністю яких порушено особисте немайнове право фізичної особи, зобов'язані вчинити необхідні дії для його негайного поновлення
- фізична особа або юридична особа може прийняти рішення щодо поновлення порушеного права, якщо дії, необхідні для негайного поновлення порушеного особистого немайнового права особи, не вчиняються.
- суд може постановити рішення щодо поновлення порушеного права, якщо дії, необхідні для негайного поновлення порушеного особистого немайнового права фізичної особи, вчиняються.

Хто з перелічених осіб має право на спростування недостовірної інформації:

- фізична особа, особисті майнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації.
- будь-які зацікавлені особи, крім членів сім'ї та близьких родичів.
- члени сім'ї, близькі родичі (щодо особи, яка померла).
- фізична особа, особисті майнові права якої порушено внаслідок поширення про неї, а не членів її сім'ї недостовірної інформації.
- будь-які зацікавлені особи.
- члени сім'ї, близькі родичі (щодо особи, яка не померла).
- фізична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації.

Назвіть права фізичної особи, якщо її особисті немайнові права порушено у ЗМІ:

- фізична особа має право на відповідь.
- фізична особа має право на спростування недостовірної інформації у тому засобі масової інформації, в якому вона вважає за необхідне це вчинити.
- спростування недостовірної інформації здійснюється у приватний спосіб.

- фізична особа має право на спростування недостовірної інформації у тому ж засобі масової інформації в порядку, встановленому законом.
- спростування недостовірної інформації здійснюється у такий же спосіб, у який вона була поширена.
- спростування недостовірної інформації не є правом фізичної особи, чий особисті немайнові права порушено.
- фізична особа має право на спростування недостовірної інформації у тому ж засобі масової інформації в порядку, встановленому установчими документами цього ЗМІ.

Вкажіть правильні законодавчі положення, що стосуються права на життя:

- стерилізація може відбутися лише за бажанням повнолітньої фізичної особи.
- стерилізація недієздатної фізичної особи за наявності медичних показань може бути проведена лише за згодою її опікуна, з додержанням вимог, встановлених законом.
- стерилізація може відбутися лише за бажанням неповнолітньої фізичної особи, яка навається у спеціалізованому закладі охорони здоров'я.
- стерилізація може відбутися за бажанням малолітньої фізичної особи, якщо її родичи не заперечують проти такого.
- стерилізація може відбутися на вимогу повнолітньої фізичної особи, обсяг дієздатності якої обмежено судом.
- стерилізація недієздатної фізичної особи за наявності медичних показань може бути проведена на вимогу її опікуна, з додержанням вимог, встановлених законом.
- стерилізація недієздатної фізичної особи за наявності медичних показань може бути проведена лише за згодою її опікуна, за будь яких умов.

Вкажіть правильні законодавчі положення, що стосуються права на переривання вагітності:

- Штучне переривання вагітності, якщо вона не перевищує дванадцяти тижнів, може здійснюватися за бажанням жінки.
- Штучне переривання вагітності, якщо вона не перевищує двадцяти тижнів, може здійснюватися за бажанням жінки.
- Штучне переривання вагітності може бути проведене при вагітності від дванадцяти до двадцяти двох тижнів.
- У випадках, встановлених законодавством, штучне переривання вагітності може бути проведене при вагітності від дванадцяти до двадцяти двох тижнів.
- Штучне переривання вагітності може бути проведене при вагітності від дванадцяти до двадцяти двох тижнів за умови письмової згоди неповнолітньої особи.
- Перелік обставин, що дозволяють переривання вагітності після дванадцяти тижнів вагітності, встановлюється законодавством.
- Перелік обставин, що дозволяють переривання вагітності після двадцяти тижнів вагітності, встановлюється законодавством.

За яких умов фізична особа має право відмовитися від лікування:

- Досягнення повноліття
- Набуття часткової цивільної дієздатності
- За згодою близьких родичів
- Якщо методика лікування не відповідає стандартам закладу охорони здоров'я
- Усвідомлення значення своїх дій і можливості керування ними
- Якщо лікуючий лікар є близьким родичем особи
- Лише при умовах чітко визначених в законодавстві

Медична допомога особі може надаватись:

- За умов одержання згоди особи, яка досягла чотирнадцяти років

- За умови одержання згоди особи, яка досягла п'ятнадцяти років
- За умови одержання згоди особи, яка досягла шістнадцяти років
- У невідкладних випадках, за наявності реальної загрози життю фізичної особи, без згоди фізичної особи або її батьків (усиновлювачів), опікуна, піклувальника
- У невідкладних випадках, за наявності реальної загрози життю фізичної особи, за згодою фізичної особи або її батьків (усиновлювачів), опікуна, піклувальника
- У невідкладних випадках, за наявності реальної загрози життю фізичної особи, за умови компенсації вартості такої допомоги
- Лише визначену законодавством кількість разів протягом одного календарного року

Вкажіть правильно види лікувально-профілактичної допомоги:

- Первинна лікувально-профілактична допомога
- Фахова підтримка інтернами
- Допомога сертифікованих знахарів
- Допомога Вищої Ради закладу охорони здоров'я
- Спеціалізована допомога
- Медична допомога за кордоном з компенсацією витрат пацієнта
- Високоспеціалізована допомога

Первинна лікувально-профілактична допомога включає:

- консультацію лікаря;
- консультування медперсоналу;
- спеціалізоване діагностування;
- просту перевірку анатомічних даних;
- просту діагностику;
- пересадку органів чи анатомічних матеріалів;
- лікування основних найпоширеніших захворювань, травм та отруєнь; профілактичні заходи;

Вкажіть права фізичної особи, яка перебуває на стаціонарному лікуванні у закладі охорони здоров'я:

- Право на допуск до неї інших медичних працівників, членів сім'ї, опікуна, піклувальника
- Право покинути в будь який час заклад охорони здоров'я
- Право на мирні зібрання
- Право на допуск до неї нотаріуса та адвоката
- Право на маніпуляційні процедури за бажанням особи
- Право на допуск до неї священнослужителя для відправлення богослужіння та релігійного обряду.
- Право на доступ до медичної літератури

Право дитини на сім'ю реалізовується, якщо:

- Дитина, яка проживає окремо від батьків або одного з них, має право на підтримання з ними регулярних особистих стосунків і прямих контактів.
- Дитина, яка проживає разом з батьками, має право на підтримання з ними регулярних особистих стосунків і прямих контактів
- Батьки, які проживають окремо від дитини, беруть участь у її вихованні і мають право спілкуватися з нею, якщо судом визнано, що таке спілкування не перешкоджатиме нормальному вихованню дитини.
- Батьки, які проживають окремо від дитини, беруть участь у її вихованні і мають право спілкуватися з нею в будь якому випадку
- Батьки, які проживають окремо від дитини, забезпечили дитину нерухомим майном на праві приватної власності

- органами опіки та піклування визначено порядок участі батьків у вихованні дитини, у разі коли батьки не можуть дійти згоди щодо участі одного з батьків, який проживає окремо
- дитину передано на виховання до дитячого будинку

Піклування припиняється:

- після досягнення підопічними вісімнадцяти років
- після досягнення підопічними тринадцяти років
- при розірванні шлюбу батьками підопічного
- при одруженні неповнолітньої особи
- при вступі до вищого навчального закладу
- у разі скасування судом обмеження в дієздатності осіб, які зловживали спиртними напоями або наркотичними речовинами
- у разі скасування прийняття рішення судом про обмеження в дієздатності піклувальника

Піклування припиняється:

- якщо відпали причини, що викликали встановлення піклування над особами, які за станом здоров'я не могли самостійно захищати свої права;
- у разі скасування прийняття рішення судом про обмеження в дієздатності піклувальника
- при вступі до вищого навчального закладу
- унаслідок смерті особи, що перебувала під піклуванням;
- якщо з'явилися причини, що викликали встановлення піклування над особами, які за станом здоров'я не могли захищати своїх прав.
- якщо з'явилися причини, що викликали встановлення опіки над особами, які за станом здоров'я не могли захищати своїх прав.
- унаслідок смерті особи, яка була призначена піклувальником;

Вкажіть правильні законодавчі положення щодо особистого немайнового права

- Особисті немайнові права належать кожній фізичній особі від народження або за законом.
- Особисті немайнові права належать кожній фізичній особі виключно від народження
- Особисті немайнові права фізичної особи передбачають можливість отримання економічної вигоди їх володільцю
- Особисті немайнові права фізичної особи не мають економічного змісту
- Особисті немайнові права тісно пов'язані з фізичною особою
- Особисті немайнові права тісно пов'язані з особою набувача таких прав за договором
- Особистими немайновими правами фізична особа володіє довічно
- Особистими немайновими правами фізична особа володіє на період, встановлений договором чи законом
- Перелік особистих немайнових прав, які встановлені Конституцією України, Цивільним Кодексом та іншим законом, не є вичерпним.

Вкажіть правильні законодавчі положення щодо здійснення особистих немайнових прав фізичною особою:

- Фізична особа здійснює особисті немайнові права самостійно.
- Фізична особа здійснює особисті немайнові права через представника.
- Фізична особа здійснює особисті немайнові права самостійно, за виключенням права на сім'ю
- В інтересах неповнолітніх, а також повнолітніх фізичних осіб, які за віком або за станом здоров'я не можуть самостійно здійснювати свої особисті немайнові права, їхні немайнові права здійснюють батьки (усиновлювачі), опікуни, піклувальники.
- В інтересах малолітніх, їхні немайнові права здійснюють батьки (усиновлювачі), опікуни.
- В інтересах малолітніх, їхні немайнові права здійснюють відповідні виконавчі комітети органів місцевого самоврядування.

- Малолітні особи самостійно здійснюють належні їм особисті немайнові права
- Фізична особа має право вимагати від посадових і службових осіб вчинення відповідних дій, спрямованих на забезпечення здійснення нею особистих немайнових прав.
- Діяльність фізичних та юридичних осіб не може порушувати особисті немайнові права.

Вкажіть правильні законодавчі положення про спростування недостовірної інформації:

- Негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного.
- Негативна інформація, поширена про особу, вважається достовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного.
- Спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка зацікавлена в її спростуванні
- Спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка поширила інформацію.
- Поширювачем інформації, яку подає посадова чи службова особа при виконанні своїх посадових (службових) обов'язків, вважається юридична особа, у якій вона працює.
- Поширювачем інформації, яку подає посадова чи службова особа при виконанні своїх посадових (службових) обов'язків, вважається будь яка особа, яка працює в цій установі.
- Якщо особа, яка поширила недостовірну інформацію, невідома, фізична особа, право якої порушено, може звернутися до суду із заявою про встановлення факту недостовірності цієї інформації та її спростування.
- Якщо недостовірна інформація міститься у документі, який прийняла (видала) юридична особа, цей документ має бути відкликаний.
- Якщо недостовірна інформація міститься у документі, який прийняла (видала) юридична особа, цей документ має бути знищений публічно.

Вкажіть правильні законодавчі положення щодо права на життя:

- Фізична особа має право захищати своє життя та здоров'я, а також життя та здоров'я іншої фізичної особи від протиправних посягань будь-якими засобами, не забороненими законом.
- Фізична особа має право захищати життя та здоров'я іншої фізичної особи від протиправних посягань лише засобами, встановленими в КК України.
- Медичні, наукові та інші дослідження можуть провадитися щодо неповнолітньої особи за вільною згодою її батьків.
- Медичні, наукові та інші дослідження можуть провадитися щодо малолітньої особи за вільною згодою її батьків та попереднього висновку органу опіки та піклування.
- Медичні, наукові та інші дослідження можуть провадитися щодо малолітньої особи за вільною згодою її батьків та за рішенням суду.
- Медичні, наукові та інші дослідження можуть провадитися лише щодо повнолітньої дієздатної фізичної особи за її вільною згодою.
- Забороняється задоволення прохання фізичної особи про припинення її життя.
- Забороняється задоволення прохання фізичної особи про припинення її життя, крім випадків, встановлених в законі.
- Повнолітні жінка або чоловік мають право за медичними показаннями на проведення щодо них лікувальних програм допоміжних репродуктивних технологій згідно з порядком та умовами, встановленими законодавством.

Право на охорону здоров'я передбачає:

- життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та соціальне обслуговування і забезпечення, який є необхідним для підтримання здоров'я людини
- соціальну допомогу від держави
- безпечне для життя і здоров'я навколишнє природне середовище
- безпечне для життя і здоров'я оточуюче успільство
- санітарно-епідемічне благополуччя території і населеного пункту, де він проживає
- безпечні і здорові умови праці, навчання, побуту та відпочинку;

- задовільні умови праці, навчання, побуту та відпочинку;
- знахарську допомогу, включаючи вільний вибір знахаря, як в Україні так і за кордоном
- кваліфіковану медико-санітарну допомогу, включаючи вільний вибір лікаря, вибір методів лікування відповідно до його рекомендацій і закладу охорони здоров'я

Право на охорону здоров'я передбачає:

- можливість об'єднання в громадські організації з метою сприяння охороні здоров'я;
- самозахист від будь-яких незаконних форм дискримінації, пов'язаних із станом здоров'я;
- відшкодування прямих збитків і упущеної вигоди
- правовий захист від будь-яких незаконних форм дискримінації, пов'язаних із станом здоров'я;
- відшкодування заподіяної здоров'ю шкоди;
- оскарження неправомірних рішень і дій працівників, закладів та органів охорони здоров'я;
- оскарження правомірних рішень і дій працівників, закладів та органів охорони здоров'я
- вільний вибір методів лікування, поширених в народі
- можливість проведення незалежної медичної експертизи у разі незгоди громадянина з висновками державної медичної експертизи, застосування до нього заходів примусового лікування та в інших випадках, коли діями працівників охорони здоров'я можуть бути ущемлені загальновизнані права людини і громадянина;

Які законодавчі положення щодо лікуючого лікаря є правильними:

- Лікуючий лікар може обиратися безпосередньо пацієнтом
- Лікуючий лікар не може призначатись безпосередньо керівником закладу охорони здоров'я
- Лікуючий лікар може призначатися керівником закладу охорони здоров'я чи його підрозділу.
- Обов'язками лікуючого лікаря є своєчасне реагування на прохання пацієнта покинути заклад охорони здоров'я
- Обов'язками лікуючого лікаря є своєчасне і кваліфіковане обстеження і лікування пацієнта.
- Пацієнт вправі вимагати заміни лікаря.
- Пацієнт не має права вимагати заміни лікаря.
- Лікар відповідальний за здоров'я хворого навіть у разі відмови останнього від медичних приписів або порушення пацієнтом встановленого для нього режиму
- Лікар не несе відповідальності за здоров'я хворого у разі відмови останнього від медичних приписів або порушення пацієнтом встановленого для нього режиму

Право на інформацію про стан здоров'я включає:

- Інформацію про мету проведення запропонованих досліджень і лікувальних заходів;
- секретну інформацію про особисте життя хворого
- прогноз можливого розвитку захворювання, у тому числі наявність ризику для життя і здоров'я;
- повну інформацію про стан здоров'я пацієнта, якщо інформація про хворобу пацієнта може погіршити стан його здоров'я, зашкодити процесові лікування;
- інформацію про спосіб життя і отчення хворого;
- неповну інформацію про стан здоров'я пацієнта, якщо інформація про хворобу пацієнта може погіршити стан його здоров'я, зашкодити процесові лікування,
- право лікаря бути присутніми при дослідженні причин смерті пацієнта;
- право членів сім'ї померлого пацієнта або інших уповноважених ними осіб, бути присутніми при дослідженні причин смерті пацієнта;
- право на ознайомлення з висновками щодо причин народження пацієнта.